

ogsaa være gaæet ind paa at desavœuere sine Ytringer i Lørdags om Sæakundsfabens, at vi ingen Ting kunde forstaa osv. Men det ærede Medlem for Præstø (Scavenius) vilde dog noget indskrænke Folkethingets Betydning paa en Maade, som jeg ikke kan anse for ganske rigtig. Han sagde, at naar det, der forlanætes, var for dyrt, kunde Folkethinget sige: saa betale vi ikke, og naar det paalagde for store Byrder, kunde Folkethinget sige: vi gaa ikke ind paa at bære disse Byrder. Men dertil kan Folkethingets Betydning virkelig ikke indskrænke sig; thi dette Thing er ikke blot en bevilligende Myndighed, men det har ogsaa Andel i Landets Lovgivende Myndighed. Det kan ikke indskrænke sig til at give Penge ud. Der er mange Spørgsmaal, der gribe ind i Folkets aandelige Udvikling, og der er politiske Livsspørgsmaal, som ligge i disse Love, og som maa behandles her, ikke som Bevillingsspørgsmaal alene, men ogsaa fra (En Stemme: et folkeligt Standpunkt!) — nei, fra et Standpunkt, hvor overhovedet Folkets Dom og Folkets kunde Sands, som det ærede Medlem for Præstø Amt's 1ste Valgkreds vilde hævde, kan komme til at gjøre sig gjældende. Men forøvrigt forstod jeg ikke det Standpunkt, som det ærede Medlem indtog. Det ærede Medlem sagde, at han ikke kunde have noget imod, at Gjenindfaldelserne faldt bort, han kunde ikke have noget imod de Bemærkninger, der herom kom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luzen); men, sagde det ærede Medlem, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds havde stillet Betingelser dertil, og da disse Betingelser ikke fandtes i det af Fler-tallet Foreslaaede, kunde der ikke være Tale om, at vi kunde komme overens. Det ærede Medlem kan jo stille sine Betingelser op. De Betingelser, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds stillede, vare, at Flaaben skulde deles i 3 Divisioner osv.; men disse Betingelser — det har jeg udtrykkelig gjort opmærksom paa — opstillede vi af den Grund ikke, fordi Regjeringen, som det syntes os, i det Forslag, der blev forelagt, dengang det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Kavn) var Marineminister, havde givet tilstrækkelig Grund til at frasælbe et saadant Standpunkt. Men skulde dette kunne foranledige, at vi kom til en Overenskomst med den nuværende Regjering, kunne vi godt høre os. Jeg kan imidlertid ikke forstaa, hvorledes det ærede Medlem for Præstø (Scavenius) kan omtale sin fuldstændige Modstrid med os, blot fordi vi ikke have opstillet dette. Det Samme gjælder om Officererne. Det ærede Medlem siger med Hensyn dertil, at det maa godtgjøres, at disse Officerer ere nødvendige; han vil imidlertid ikke have dette godtgjort enkeltvis, men i Almindelighed. Jeg forstaaer slet ikke dette. Naar der er Tale om et bestemt Tal: 6—7 Officerer, og det skal godtgjøres, at dette Antal er nødvendigt, saa maa det gjøres en-

feltvis. Jeg mener ikke, at vi skulle have en Afhandling skreven om hver Lieutenant, der kommer til, men det maa dog godtgjøres, at den Nedgang i Materiellet, som vi have paavist, alligevel kan berettigede til en Opgang i Personellet. Det er dette, som de Herrer stadigt overse, at der her er en Nedgang i Materiellet. Stode vi ganske roligt ligesoverfor alle Forhold, saaledes som de vare i 1868, saa var det noget Andet, saa kunde man sige til os: I ere ikke berettigede til at være mistænksomme overfor de Forordninger, der gjøres i Henseende til Størrelsen af Personellet. Men der er jo netop foretaget Forandringer i Materiellet, som gjøre os betænkelige, og kunne de Herrer sjerne disse Betæneligheder — men vi ville rigtig nok have Bevisførelsen noget i Detail — kunne de paavise os, at det er aldeles nødvendigt at faae det forøgede Personel, saa skal der Intet være til Ginder derfor fra vor Side, og jeg ser da ikke, at det ærede Medlem, der yttrede større Tilbøielighed til at stemme mod Lovforslaget — det vil sige: efterat Flerpartiets Forslag ere vedtagne — end for Lovforslaget, behøver at følge saadan Tilbøielighed. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luzen) traf sig tilbage bag Stolerne; men det maa jeg bestemt hævde, at med Hensyn til Stolerne er Uenigheden ikke i nogen overvældende Grad tilstede. Der er jo tre Punkter, som det her kommer an paa. Det ene er Fortsættelsesstolerne, og dette Punkt er jo ikke blevet modtaget fra de Sæakundiges Side. Det andet Punkt er, om der skal kræves mere Søfart, eller om vi skulle nøies med de 9 Maaneders Orlogsfart, som det nu er Skik og Brug at kræve som Betingelse for at blive optaget paa Akademiet. I dette Punkt tror jeg ogsaa, at vi kunne blive enige. Det tredje Punkt er, om Klasjerne skulle indskrænkes fra 2 til 1 Mar. Der turde Vanskeligheden ved at blive enig vel være størst; men vi ere da altid naaede ud over de to Punkter. — Ja, jeg har gjentagne Gange taget Ordet i den Tro, at det var sidste Gang, og har saa tidt reasumeret, hvad vi have talt om, at jeg ikke anser det for nødvendigt nu at fortsætte, saa meget mindre som jeg jo ikke veed, om der ikke kommer en Debat op paany.

Marineministeren (Saffner): Det er kun en eneste Udtalelse af den ærede Ordfører, som jeg skal tillade mig at imøbegaa med et Par Ord, den Udtalelse uemlig, hvorved den ærede Ordfører vedtjente sig i sidste Møde at have udtalt, at Marinebestyrelsen havde gjort sig skyldig i en Omgaaen af Loven om Søofficersskolen. Jeg overhørte denne Udtalelse i Lørdags, da jeg ellers strax vilde have imøbegaaet den. Den ærede Ordfører har nu til denne Udtalelse spøiet, at det ganske vist ikke var en forbyderisk Omgaaen af Loven, men dog en Omgaaen og en uheldig Omgaaen, at man havde